

Η ανάπτυξη του ARPANET (προδρόμου του internet, βλ. λ.) επέτρεψε τη δημιουργία «κουτιών αλληλογραφίας» (mailbox), για χρήστες του ίδιου κεντρικού υπολογιστή. Για τον Ρέιμοντ Σάμιουελ Τόμλινσον όμως, το στοίχημα ήταν να μπορέσει να «αλληλογραφήσει» με χρήστες σε διαφορετικούς και απομακρυσμένους υπολογιστές. Γεννημένος το 1941, με μεταπτυχιακές σπουδές στο MIT της Μασαχουσέτης, βρέθηκε στα 1967 να εργάζεται ως προγραμματιστής στην εταιρεία που χρηματοδοτήθηκε από το αμερικανικό υπουργείο Άμυνας για να στήσει το ARPANET.

Μετά από πολλές προσπάθειες, κατάφερε να φτιάξει ένα πρόγραμμα (κώδικα) διακοσίων αράδων που επέτρεπε την αποστολή μηνυμάτων σε μακρινούς υπολογιστές. Για να το κάνει να λειτουργήσει, επινόησε ένα απλό σύστημα: Πληκτρολογούσε πρώτα το όνομα του χρήστη και αμέσως μετά το όνομα της μηχανής, με την οποία ο αποδέκτης υπολογιστής είναι συνδεδεμένος. Εκείνο που κυριολεκτικά τον παίδευε, ήταν να βρει ένα σύμβολο που να μην υπήρχε περίπτωση να χρησιμοποιείται σε όνομα χρήστη ή μηχανής. Το χρειαζόταν για να παρεμβάλλεται ανάμεσα στα δυο ονόματα και να επιτρέπει στο πρόγραμμα να «αντιληφθεί» πού τελειώνει το πρώτο (το όνομα του παραλήπτη χρήστη) και πού αρχίζει το δεύτερο (το όνομα της μηχανής με την οποία είναι συνδεδεμένος).

Βρήκε τη λύση στα 1972, όταν έμαθε τη λατινική λέξη ad (σημαίνει «προς»): Σε κάποια κείμενα του ΣΤ' και Ζ' αιώνα αντικαθιστάται από το σύμβολο @. Ενθουσιάστηκε. Ήταν ακριβώς αυτό που χρειαζόταν. Γεννήθηκε το «παπάκι» και το e-mail έγινε ο πιο δημοφιλής τρόπος επικοινωνίας στην εποχή μας.

Μετά, άρχισαν οι αμφισβητήσεις: Το @ δεν προέρχεται από το σύμπλεγμα του λατινικού ad αλλά είναι εφεύρεση του ΙΗ' αιώνα. Σημαίνει τιμή μονάδας («δυο μήλα προς [@] τέσσερα λεπτά το καθένα»). Ο Τόμλινσον όμως, αδιαφορεί για τη γλωσσολογία. Με το παπάκι πλούτισε και, από το 2000 ως σήμερα (2010), έχει λάβει τέσσερα διεθνή βραβεία, για την προσφορά του στην ανθρωπότητα.

(Εθνος της Κυριακής, 14.6.2009) (τελευταία επεξεργασία, 20.10.2010)